

Rok 1916.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CIX. — Wydana i rozesłana dnia 5. sierpnia 1916.

Treść: (M 240.—243.) 240. Obwieszczenie, w sprawie drobnej sprzedaży w c. k. urzędzie stemplowym w Wiedniu wprowadzonych na c. i k. obszarze okupacyjnym i zaopatrzonych wydrukowanym oznaczeniem „C. i k. Zarząd wojskowy” bośniacko-hercegowińskich znaczków stemplowych. — 241. Rozporządzenie o sporządzaniu planów podziału przez miejski urząd budowniczy w Gracu. — 242. Rozporządzenie, w sprawie zaniechania ogłoszenia zgłoszeń patentowych. — 243. Rozporządzenie, w sprawie utworzenia Centrali browarniczej.

240.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 25. lipca 1916,
w sprawie drobnej sprzedaży w c. k. urzędzie stemplowym w Wiedniu wprowadzonych na c. i k. obszarze okupacyjnym i zaopatrzonych wydrukowanym oznaczeniem „C. i k. Zarząd wojskowy” bośniacko-hercegowińskich znaczków stemplowych.

Odrośnie do rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 27. listopada 1915, Dz. u. p. Nr. 382, zawiadamia się, że urządzona w c. k. urzędzie stemplowym w Wiedniu drobna sprzedaż bośniacko-hercegowińskich znaczków stemplowych, wprowadzonych na c. i k. obszarze okupacyjnym i zaopatrzonych wydrukowanem oznaczeniem „C. i k. Zarząd wojskowy” rozszerza się na stemple kategorii po 13 h, 25 h, 38 h i 5 K.

Leth wr.

241.

Rozporządzenie Ministra sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem robót publicznych z dnia 27. lipca 1916
o sporządzaniu planów podziału przez miejski urząd budowniczy w Gracu.

Na mocy artykułu 1., § 1., ustęp 2., rozporządzenia cesarskiego z dnia 1. czerwca 1914, Dz. u. p. Nr. 116, zarządza się:

Sporządzone na cele własnego zakresu służbowego plany sytuacyjne miejskiego urzędu budowniczego w Gracu uznaje się na przyszłość za nadające się do tego, by służyły za podstawę hipotecznych podziałów parcel.

Hohenburger wr.

Trnka wh.

242.

Rozporządzenie Ministerstwa robót publicznych w porozumieniu z Ministerstwami skarbu, handlu i sprawiedliwości z dnia 2. sierpnia 1916,

w sprawie zaniechania ogłoszenia zgłoszeń patentowych.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 29. sierpnia 1914, Dz. u. p. Nr. 227, o wpływie wydarzeń wojennych na czasokresy, terminy i postępowanie, postanawia się, co następuje:

§ 1.

Na wniosek zgłaszającego można okres czasu, na który zezwolono na zaniechanie ogłoszenia i wyłożenia zgłoszenia patentu (§ 57., ustęp ostatni, ustawy patentowej z dnia 11. stycznia 1897, Dz. u. p. Nr. 30, § 7. rozporządzenia z dnia 2. września 1914, Dz. u. p. Nr. 232), przedłużyć aż do upływu trzech miesięcy po dniu, który w swoim czasie będzie rozporządzeniem oznaczony.

• § 2.

Rozporządzenie niniejsze wechodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Hochenburger wlr.

Trnka wlr.

Leth wlr.

Spitzmüller wlr.

243.

Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z interesowanymi Ministrami z dnia 3. sierpnia 1916,

w sprawie utworzenia Centrali browarniczej.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, zarządza się, co następuje:

§ 1.

Cel Centrali.

W celu przeprowadzenia równomiernego zaopatrywania browarów austriackich pewnymi ozna-

czonymi materiałami surowymi i artykułami zapotrzebowania tworzy się w Wiedniu (I., Kärtnerstrasse 23) Centralę browarniczą, która obejmie czynności dotychczasowej Centrali dla rozdziału jęczmienia i słodu, istniejącej przy Centralnym Związku austriackich stowarzyszeń przemysłowców browarniczych.

Zadaniem Centrali browarniczej jest w pierwszym rzędzie rozdział na poszczególne browary tych ilości jęczmienia i słodu, jakie rząd przydzieli austriackiemu przemysłowi browarnicemu.

Minister handlu może porucić Centrali rozdział innych artykułów, potrzebnych do produkcji piwa.

Centrala browarnicza może również nabywać materiały surowe i artykuły zapotrzebowania, których rozdział do niej należy, bądźto pośrednicząc w zakupie, bądź też występując w charakterze samostnego kupca, o ile nie chodzi o takie artykuły, których zakupno lub puszczanie w obrót jest zastrzeżone istniejącymi przepisami Wojennemu zakładowi obrotu zbożen.

§ 2.

Prawny charakter Centrali.

Centrala browarnicza jest osobą prawniczą. Zastępuje ją na zewnątrz kierownictwo (§ 6.). W imieniu kierownictwa podpisuje w sposób prawnie zobowiązujący jego przewodniczący lub jeden z jego zastępców wspólnie z dyrektorem biura (§ 8.) albo z urzędnikiem biura, uprawnionym do podpisywania.

§ 3.

Organy Centrali.

Organami Centrali browarniczej są:

1. pełne zebranie;
2. kierownictwo i jego biuro;
3. filie.

§ 4.

Pełne zebranie.

Pełne zebranie składa się z 35 członków, mianowanych przez Ministra handlu z grona przemysłowców browarniczych.

Członkowie wykonują swoją funkcję jako urząd honorowy.

Pełne zebranie zwołuje w razie potrzeby przewodniczący kierownictwa lub w razie doznanego przeżeźwady jedna z jego zastępców. Przewodniczący kierownictwa lub jeden z jego zastępców

przewodniczy na pełnym zebraniu. Zwołanie pełnego zebrania i zaproszenie komisarzy rządowych (§ 19.) odbywa się w drodze pisemnej lub telegraficznej.

Pelne zebranie należy zwołać w ciągu 8 dni na posiedzenie, jeżeli tego zażąda jeden z komisarzy rządowych lub conajmniej trzecia część członków.

Pelne zebranie jest zdolne do powzięcia uchwał, jeśli są zaproszeni wszyscy członkowie i komisarze rządowi a obecna jest conajmniej połowa członków.

Na pełnym zebraniu zapadają uchwały zwykłą większością głosów. Przewodniczącemu przysługuje takie samo prawo głosowania jako każdemu innemu członkowi. W razie równości głosów uważa się za uchwałę to zdanie, do którego przyłączył się przewodniczący. Komisarze rządowi nie biorą udziału w głosowaniu.

Członkowie, którzy doznali przeszkody w jawniu się, mogą przenieść swoje prawo głosowania pisemnym lub telegraficznem pełnomocnielwem na innego członka obecnego na zebraniu; jednemu członkowi nie wolno przyjąć więcej niż dwa pełnomocnictwa.

Członkowie pełnego zebrania mają prawo wystosowywać wnioski do kierownictwa, co do których ma ono powiąże uchwałę na najbliższym posiedzeniu.

§ 5.

Zakres działania pełnego zebrania.

Kierownictwo ma wysłuchać pełne zebranie przed wydaniem wszelkich rozstrzygnięć i zarządzeń zasadniczej natury. Uchwały jego są dla kierownictwa wiążące.

Do pełnego zebrania należy w szczególności:

1. powzięcie uchwały co do nabycia (zakupna) materiałów surowych i artykułów zapotrzebowania, których rozdział poruczono Centrali browarniczej;

2. ustalenie zasad wyrównania nierównych cen za te ilości jęczmienia i słodu, które zostały przydzielone poszczególnym browarom w kampanii 1915/16;

3. ustalenie zasad wyrównania cen tych materiałów surowych i artykułów zapotrzebowania, które mają być rozzielone w kampanii 1916/17, jeśliby nie można było osiągnąć ich rozdziału dla wszystkich browarów według ustanowionego klucza rozdziału i po jednakowych cenach;

4. powzięcie uchwały co do pokrycia i rozdziału kosztów sprawowania interesów Centrali;

5. nadzorowanie obrotu kasowego i badanie rachunków przedkładanych przez kierownictwo;

6. zakładanie filii;

7. ustanowienie dyrektora biura kierownictwa jakież kierowników filii;

8. współdziałanie przy rozwiązywaniu kwestij gospodarczych, dotyczących przemysłu browarniczego, w szczególności przy zarządzeniach dla regulowania i popierania produkcji, przy wydawaniu i wykonywaniu zakazów co do dowozu i wywozu, przy zarządzeniach w zakresie pieczy socjalnej i we wszelkich kwestiach, które się wykonią przy przejściu do gospodarstwa pokojowego, w końcu wykonywanie zarządzeń odnoszących się do spraw powyższych, o ile ono zostanie poruczone Centrali przez Ministra handlu;

9. ustanawianie wydziałów zawodowych dla przygotowania obrad nad poszczególnymi kwestiami.

§ 6.

Kierownictwo.

Kierownictwo składa się z 7 do 11 członków, mianowanych przez Ministra handlu z pośród członków pełnego zebrania.

Minister handlu może z nominacją członków kierownictwa połączyć ustanowienie zastępcy dla każdego członka, który w razie doznania przeszkody przez dotyczącego członka objąć ma jego czynności.

Kierownictwo wybiera ze swego grona przewodniczącego i dwóch zastępców; wybór ich podlega zatwierdzeniu Ministra handlu.

Członkowie kierownictwa wykonują swe czynności jako urząd honorowy.

Przewodniczący lub w razie doznania przeszkody jeden z zastępców zwołuje kierownictwo na posiedzenia i przewodniczy na nich.

Kierownictwo zbiera się w miarę potrzeby na posiedzenia w Wiedniu. Zaproszenia na posiedzenia można wystosowywać do członków kierownictwa i komisarzy rządowych pisemnie lub telegraficznie.

Przewodniczący kierownictwa względnie jego zastępca mają obowiązek w ciągu ośmiu dni odbyć posiedzenie kierownictwa, jeżeli tego zażąda jeden z komisarzy rządowych lub conajmniej dwóch członków kierownictwa z podaniem powodów.

Kierownictwo jest zdolne do powzięcia uchwał, jeśli są zaproszeni wszyscy członkowie i komisarze rządowi a obecna jest conajmniej połowa członków, w tem przewodniczący i jeden zastępca.

Uchwały jego zapadają zwykłą większością głosów. W razie równości głosów uważa się za uchwałę to zdanie, do którego przylączy się przedowniczący.

Komisarze rządowi nie biorą udziału w głosowaniu.

§ 7.

Zakres działania kierownictwa.

Kierownictwo zastępuje Centralę browarniczą na zewnątrz i prowadzi wszystkie jej sprawy.

O swej czynności ma składać peryodyczne sprawozdania pełnemu zebraniu.

Do kierownictwa należy rozstrzyganie we wszystkich kwestiach, które nie są wyraźnie zastrzeżone do powięczenia uchwały przez pełne zebranie (§ 5.).

W szczególności należy do kierownictwa prowadzenie cyfrowego rozdziału pomiędzy poszczególne przedsiębiorstwa tych materiałów surowych i artykułów zapotrzebowania, które zostały przydzielone Centrali browarniczej do rozdziału.

Do kierownictwa należy również powięczenie uchwały w sprawie przedłożenia poszczególnych spraw sądowi polubownemu (§ 21.).

Kierownictwo jest obowiązane do składania rachunków z obrotu pieniężnego i ma przedkładać do zbadania i zatwierdzenia zamknięcie rachunkowe pełnemu zebraniu z końcem roku obrotowego, a to po raz pierwszy za czas od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia do dnia 31. sierpnia 1917, następnie za każdym razem za czas od dnia 1. września do dnia 31. sierpnia.

§ 8.

Biuro kierownictwa.

Kierownictwo ustanowi biuro dla załatwiania spraw bieżących.

Na czele biura stoi powołany przez pełne zebranie dyrektor, który będzie w swej funkcji zatwierdzony przez Ministra handlu.

Innych urzędników i siły pomocnicze mianuje kierownictwo na wniosek dyrektora.

Dyrektor jakotęż na podstawie uchwały kierownictwa także inni członkowie biura mogą uczestniczyć w obradach poszczególnych organów Centrali z głosem doradczym.

Członkowie biura będą wynagradzani z funduszy Centrali.

Działalność biura będzie unormowana regulatywem, ułożonym przez kierownictwo.

§ 9.

Filie Centrali.

Na podstawie uchwały pełnego zebrania będą utworzone dla browarów jednego lub kilku krajów albo dla poszczególnych terytoriów jednego kraju filie Centrali.

Dla każdej filii ustanowi pełne zebranie odpowiedzialnego kierownika.

Zakres i rodzaj czynności tych filii określi kierownictwo.

Filie spełniają swoje czynności według wskazówek kierownictwa.

Naczelnym nadzorem nad tokiem czynności filii wykonuje dyrektor biura, który ma prawo przeglądać w tym celu książki i zapiski filii.

§ 10.

Szczególne obowiązki członków Centrali i jej funckyonaryuszy.

Wszyscy członkowie pełnego zebrania i kierownictwa jakotęż wszyscy funckyonaryusze Centrali i jej biura winni przy sprawowaniu swych czynności kierować się najzupełniejszą bezstronnością i jak największą sumiennością.

Wszyscy członkowie i funckyonaryusze Centrali są obowiązani zachować wobec obcych milczenie co do wszystkich spraw Centrali, doszłych w tym charakterze do ich wiadomości, których zużytkowanie lub zawiadomienie o nich osób trzecich sprzeciwia się zadaniu Centrali lub dotyczy stosunków przedsiębiorstwa browarniczego; mają oni to przerzec pisemnie.

Przy załatwianiu spraw jest obowiązkiem kierownictwa starać się o to zapomocą odpowiednich urządzeń, by przeszkodzić wzbronionemu zużytkowaniu lub podaniu do wiadomości nadeszłych do kierownictwa dat o stosunkach poszczególnych przedsiębiorstw. Wezwania do podania dat, dostarczonych przez browary dla biura kierownictwa, winni urzędniccy i siły pomocnicze usłuchać tylko wówczas, jeśli wezwanie takie stosują do nich komisarze rządowi alko kierownictwo powięcło w tym przedmiocie uchwałę.

§ 11.

Obowiązki browarów.

Browary są obowiązane stosować się do zarządzeń wydanych przez kierownictwo także

wówczas, jeśli one dotyczą uiszczenia datków na pokrycie kosztów prowadzenia spraw albo mają za przedmiot zobowiązanie do uiszczenia opłat, wynikłych z wyrównania cen; browary są obowiązane również do udzielania wyjaśnień, potrzebnych dla wykonania zadań Centrali.

Browary są w szczególności obowiązane na wezwanie kierownictwa zgłaszać zgodnie z prawdą swe zapasy jęczmienia, słodu i wszystkich innych artykułów zapotrzebowania, których rozdział poruczono Centrali browarniczej.

Browary mają wreszcie obowiązek zgłaszać kierownictwu na jego wezwanie zgodnie z prawdą istniejące zapasy piwa.

Kierownictwo ma prawo u właściwej władzy skarbowej postawić wniosek na zbadanie przez państwowego organa skarbowe zgłoszeń zapasów, przedłożonych przez poszczególne browary.

§ 12.

Ustalenie zasad dla rozdziału materiałów surowych.

Jako klucz rozdziału materiałów surowych i artykułów zapotrzebowania, których rozdział należy do Centrali browarniczej, będzie służyła stwierdzona na podstawie wykazów Ministerstwa skarbu produkcja każdego poszczególnego browaru w stopniach hektolitrowych ekstraktu w kampaniach 1911/12 i 1912/13.

Dla browarów, które dopiero w ciągu kampanii 1912/13 albo później ruch podjęły, ustanowi kierownictwo podstawę rozdziału uwzględniając ich dotychczasową produkcję.

Jeśli jakiś browar udowodni, że z powodu nadzwyczajnych stosunków w jednym lub obydwu kampaniach, miarodajnych dla obliczenia ilości przeciętnej, wyprodukował znacznie mniej aniżeli w obydwu bezpośrednio poprzedzających kampaniach, może kierownictwo ustalić podstawę rozdziału uwzględniając w słuszny sposób wysokość produkcji w tych poprzednich latach obrotowych.

Gdyby browary w ciągu kampanii miarodajnych dla obliczenia cyfry przeciętnej albo później kupiły jakiś inny browar, zastanowiły w nim ruch, połączyły się z jakimś innym browarem albo objęły na podstawie umowy wszystkich odbiorców jakiegoś innego browaru, należy podstawić rozdziału, skoro stosunki te trwają przez cały bieżący rok obrotowy, ustalić w uwzględnieniu wysokości produkcji objętego browaru.

Ilości jęczmienia i słodu (przerachowane razem na jęczmień), pobrane przez poszczególne browary w kampanii 1915/16 ponad kwotę przeciętną

innnych browarów, należą tym browarom policzyć przy przydziale jęczmienia i słodu w kampanii 1916/17.

§ 13.

Ulgi dla browarów produkujących najwyższej 5000 hektolitrów.

Browary będące w ruchu, które w kampaniach 1911/12 i 1912/13 nie wyprodukowały przeciętnie więcej niż 2000 hektolitrów, otrzymają, jak długo przydział materyałów browarniczych dla austriackiego przemysłu browarniczego nie przekracza 35 procent tej ilości materyałów surowych (ogółne zapotrzebowanie), jaka odpowiada przeciętnej pełnej produkcji wszystkich browarów w kampaniach 1911/12 i 1912/13, podwójną ilość materyałów browarniczych, przypadających na podstawie rozdziału. W razie przydziału materyałów browarniczych ponad 35 procent całego zapotrzebowania uczestniczą browary te w dalszym przydziale zuowu dopiero wówczas, aż wszystkie inne browary otrzymały 70 procent przypadających na nie materyałów browarniczych. Jeśli przydział materyałów browarniczych przekracza 70 procent, natenczas przydzieli się każdorazową nadwyżkę w przydziale wspomnianym browarom w taki sam sposób jak wszystkim innym browarom.

Browary będące w ruchu, które w kampaniach 1911/12 i 1912/13 wyprodukowały przeciętnie więcej niż 2000, lecz nie więcej niż 5000 hektolitrów, otrzymają, jak długo przydział materyałów browarniczych dla austriackiego przemysłu browarniczego nie przekracza 30 procent tej ilości materyałów surowych (ogółne zapotrzebowanie), jaka odpowiada przeciętnej pełnej produkcji wszystkich browarów w kampaniach 1911/12 i 1912/13, podwójną ilość materyałów browarniczych, przypadających im na podstawie rozdziału. W razie przydziału materyałów browarniczych ponad 30 procent ogólnego zapotrzebowania uczestniczą browary te w dalszym przydziale znowu dopiero wówczas, aż wszystkie inne browary otrzymały 60 procent przypadających na nie materyałów browarniczych. Jeśli przydział materyałów browarniczych przekracza 60 procent, natenczas przydziela się każdorazową nadwyżkę wspomnianym browarom w taki sam sposób jak wszystkim innym browarom.

Browary będące w ruchu, które w kampaniach 1911/12 i 1912/13 wyprodukowały przeciętnie więcej niż 5000 hektolitrów, otrzymają w absolutnej ilości nie mniejszej niż browary, które wykazują w powyższych kampaniach produkcję roczną poniżej 5000 hektolitrów.

§ 14.

Prawo do poboru.

Prawo do poboru przypadających do rozdziału materiałów surowych i artykułów zapotrzebowania ma każdy browar, który w kampaniach 1911/12 lub w jednej z następnych kampanii pozostawał w ruchu i w chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia był uprawniony do wykonywania przemysłu.

§ 15.

Rozdział materiałów surowych.

Kierownictwo rozdziela przy pomocy filii merytoryczne, przypadające każdorazowo do rozdziału dla austriackiego przemysłu browarniczego, stosownie do ustalonych §§ 12. i 13. zasad na poszczególne browary, uprawnione do poboru.

Faktyczny przydział przypadających do rozdziału materiałów browarniczych poszczególnym browaram, jakież ustalenie warunków zapłaty odbywa się stosownie do wskazówek, które rząd Centrali browarniczej udzieli.

§ 16.

Pobieranie, używanie i odstępowanie materiałów surowych.

Browarom wolno pobierać jęczmień i słód oraz te artykuły zapotrzebowania, których rozdział jest poruczony wyłącznie Centrali browarniczej, tylko stosownie do rozdziału, uszczelnionego przez Centralę browarniczą.

Jęczmień i słód jakież inne artykuły zapotrzebowania w ten sposób przydzielone wolno browarom używać tylko do produkcji piwa.

Browary mają prawo przydzielony im jęczmieniem kazać przerabiać na słód w obcych browarach lub słodowniach.

Przydzielone ilości jęczmienia i słodu wolno jednemu browarowi odstąpić drugiemu tylko za pośrednictwem i za zgodą kierownictwa Centrali browarniczej; bezpośrednie oddawanie od browaru do browaru jest niedopuszczalne.

Sprzedaż i przesyłka słodu ze strony browaru może odbyć się tylko według rozporządzenia ministerialnego z dnia 11. czerwca 1916. Dz. u. p. Nr. 173, dotyczącego ograniczeń sprzedaży słodu.

§ 17.

Wyrównanie cen.

W celu wyrównania różnic, powstających przy rozdziale jęczmienia i słodu w kampanii 1915/16

przez to, że nie można było przydzielić jęczmienia i słodu wszystkim browarom w takiej samej ilości i po jednakowych cenach, Centrala browarnicza prowadzić ma wyrównanie cen; świadczenia pieniężne, należące się od poszczególnych browarów z tytułu tego wyrównania, należy przy sposobności przydziału jęczmienia i słodu ze żniwa 1916 zarachować na rzecz tych browarów, które mają otrzymać odszkodowanie. Kierownictwo może przydzielenie dla browaru jęczmienia i słodu ze żniwa 1916 uczynić zależnym od spełnienia zobowiązań płatniczych, wynikłych z tego wyrównania.

Zasady wyrównania cen będą ustalone przez pełne zebranie i podlegają zatwierdzeniu Ministra handlu w porozumieniu z Ministrem skarbu. Jeżeli w ciągu terminu oznaczonego przez Ministra handlu uchwała pełnego zebrania nie przyjdzie do skutku, może zasady wyrównania cen ustalić Minister handlu w porozumieniu z Ministrem skarbu.

W podobny sposób należy z końcem kampanii 1916/17 przeprowadzić wyrównanie cen, skoroby się okazało, że w tej kampanii nie można było osiągnąć rozdziału jęczmienia i słodu jakież innych Centrali browarniczej do rozdziału poruczonych artykułów zapotrzebowania wszystkim browaram według przepisanego klucza i po jednakowych cenach.

§ 18.

Koszta prowadzenia spraw.

Dla pokrycia kosztów prowadzenia spraw Centrali browarniczej winny browary ustalone przez pełne zebranie wkładki, które mogą być śledzone w drodze egzekucji politycznej.

Pełne zebranie może powziąć uchwałę, że pobieranie wkładek nastąpić ma przez ustalenie dodatków do cen tych merytorycznych surowych i artykułów zapotrzebowania, których rozdział należy do Centrali.

Jeżeli uchwała taka została powzięta, kierownictwo ma prawo przydzielenie przypadających do rozdziału merytorycznych surowych i artykułów zapotrzebowania uczynić zależnym od tego, aby одноśnie kwoty były naprzód zapłacone albo by złożono odpowiednią kaucję.

§ 19.

Nadzór państwoowy.

Centrala browarniecka stoi pod nadzorem państwowym, który sprawują komisarze rządowi, mianowani przez Ministra handlu w porozumieniu z interesowanymi Ministrami. Komisarze rządowi mają prawo brać udział w rozprawach i posiedzeniach organów Centrali browarniczej, każdego czasu zabierać głos i stawiać wnioski, co do których musi być powzięta uchwała.

Mają oni nadto prawo odraczania wykonania uchwał i zarządzeń organów Centrali browarniczej na tak długo, dopóki Minister handlu nie wyda ostatecznej decyzji.

Komisarze rządowi mają nadto prawo oglądania do wszystkich zapisków i aktów Centrali browarniczej i prawo żądania wszelkich wyjaśnień, jakie wydają się im potrzebne.

§ 20.

Prawo zatwierdzania rządowego.

Zatwierdzenie Ministra handlu w porozumieniu z Ministrem skarbu podlegają wszystkie rozstrzygnięcia, uchwały i zarządzenia pełnego zebrania i kierownictwa, tyczące się:

- a) wysokości wkładek na koszt Centrali, jeśli mają je uiszczać browary stosownie do § 18.;
- b) wyrównania cen przydzielonych ilości jęczmienia i słodu oraz innych artykułów zapotrzebowania, których rozdział poruczono Centrali;
- c) ułożenia zamknięcia rachunkowego.

§ 21.

Sąd polubowny.

Do rozstrzygania we wszystkich przypadkach, w których browary uważają się za pokrzywdzone w swych prawach przez zarządzenie, wyданie przez Centralę browarniczą, tworzy się sąd polubowny.

Zarządzeń organów Centrali, zatwierdzonych przez Ministra handlu (§ 19., ustęp 2. i § 20.), nie można zacząć przed sądem polubownym.

Sąd polubowny składa się z funkcyonariusza sędziowskiego jako przewodniczącego, ustanowionego przez Ministra handlu w porozumieniu z Ministrem sprawiedliwości i z czterech członków lub ich zastępców, mianowanych przez Ministra handlu. Członkowie i zastępcy wykonują swą funkcję jako urząd honorowy. Nie mogą oni należeć ani do pełnego zebrania ani do kierownictwa Centrali browarniczej.

Wszystkie rozstrzygnięcia sądu polubownego są ostateczne.

Postępowanie przed sądem polubownym stosuje się do przepisów 4. rozdziału VI. części procedury cywilnej.

Przewodniczący sądu polubownego może w zastosowaniu przepisów, obowiązujących dla postępowania przed zwyczajnymi sądami, wzywać świadków i rzeczników i przesłuchiwać te osoby oraz strony pod przysięgą.

§ 22.

Przekroczenia: kary, nakładane przez władze polityczne.

Za przekroczenia tego rozporządzenia, o ile odnośny czyn nie podпадa pod surowsze postanowienie karne, będą polityczne władze I. instancji nakładają grzywny do 5000 koron lub też według ich uznania areszt do 6 miesięcy.

§ 23.

Rozwiążanie Centrali.

Rozwiążanie Centrali następuje po wysłuchaniu pełnego zebrania przez zarządzenie Ministra handlu w porozumieniu z Ministrem skarbu. Minister handlu rozstrzyga w porozumieniu z Ministrem skarbu o użyciu ewentualnej nadwyżki obrotowej.

§ 24.

Chwila wejścia w życie.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Hohenlohe wr.

Leth wr.

Hohenburger wr.

Spitzmüller wr.

